

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Thesavrvs|| Locorum|| Commvnivm|| Jvrisprvdentiaë

Barbosa, Agostinho

Lipsiæ, 1697

Cap. XXVIII. Regalia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-80071](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-80071)

vel post practicum fuit, statuto non praefertur, cum ea non fuit more utentium approbata, nec potest dici interruptum, quod semper viguit, Archidia. in cap. in istis §. Leges. dist. 4. Bald. in Auth. omnes peregrini. col. fin. vers. pone casum. C. commun. de success. Natt. 3. cons. 628. num. 12. nisi ubi reformatio sit circa substantialia primae dispositionis, & verba sint apta inducere novam dispositionem; tunc enim attendi debet nova dispositio & prima tolli, Bart. Angel. Paul. de Castr. in l. 7. §. adeo. ff. de pact. Baldus in l. conventa ff. de contr. empt. Natt. 3. consil. 527. num. 1.

III.

Reformationes non violentem sed pedetentim suscipiendae. Perez. C. de Spectac. & scen. n. 9. 10.

CAP. XXVII. Refutatio vide infr.

cap. 49.

Axioma I.

Refutando qui dividit, non videtur refutare jus futurum, sed id quod in praesenti liquidum est. Alvarot. in tit. Imp. Lotharius. n. 3. Brün. cons. 79. num. 2. Generaliter enim contra naturam refutationis est, quod ad futura extendatur, l. si ita 45. §. & si sub conditione 1. de legat. 2. Bald. d. cit. Imp. Lotharius. n. 4. Gylman. 4. i. n. 55. p. 62.

II.

Qui argumenta solidis jurium fundamentis nisi non refutat, confiteri ea censetur, l. de arate 11. §. qui tacuit 4. de interrog. actio. Jason. in l. patre. num. 21. & 27. de his qui sunt sui vel alien. jur. Marant. in speculo aur. c. de contumacia n. 30. Wefenb. 1. consil. 4. num. 13.

Confirmari autem sententia vera juxta Simplicium §. Physic. tribus modis potest: (1) cum rationibus probatur, (2) cum sententia contraria refutatur, (3) cum argumenta contraria resolvuntur. Pacius §. ἐναρτιοφ. 54. Unde sententia per rationes juris confirmata, nihil superesse, quam ut contraria profligetur, quibus fuis fugatisque splendidior res fiat, dixit Cravett. 4. cons. 720. n. 8. Sequendo doctrinam Isidori, prius nostra firmabimus, deinde objecta confutabimus, teste gloss. verb. multum in c. Abbate sane. vers. nec pro eo de re judic. in 6. Matth. Coler. consil. 40. num. 60. argumentis enim adversariis dissolutis firmius & perspicuum magis negotium universum fit. Cravett. 6. consil. 985. num. 41. vers. jure igitur. imò firmius consistunt fundamenta, quorum destruuntur contraria, David Mevius ad jus Lubecens. part. 2. lib. 2. artic. 12. num. 207. si quidem οἱ τῶν ἀποδοτικῶν ἐλεγχῶν, τῶν ἐναντιομένων αὐτοῖς λόγων ἀποδείξεις εἰσὶν. Contrariorum redargutione, contraria rationes firmius demonstrantur, Aristot. lib. 1. Ethic. Eudem. c. 3. & lib. 7. Ethic. Nicom. c. 2. & lib. 2. Metaph. c. 1. t. 1. vide infr. cap. Responsio. Quapropter satis causam intentionemque suam confirmasse reus dicitur, si actoris intentioni probationeque ita respondeat, ne ab eo vincatur, argum.

§. retinenda 4. vers. commoda Inst. de interd. l. qui accusare 4. C. de edend. & l. 112. de R. I. Cujac. ad l. 2. C. de bon. matern. cum dubitationis solutio nihil aliud sit quam veritatis inventio, uti ex Arist. notat Polit. de offic. Advoc. c. 11. n. 10. & plerumque tota vis victoriae consistit in respondendo contrariis. Decian. in Apolog. c. 19. numer. 27. sicut & in libris juris nihil frequentius, quam ut sola refutatio rationum dubitandi probatione decidendi adducatur. vid. infra Responsio 16. 49. ax. 4.

CAP. XXVIII. Regalia.

Axioma I.

Regalia non nisi summo Principi competunt, l. 1. C. de superindict. ubi Bart. num. 2. Feudistae in cap. unic. de Feud. March. Sunt enim regalia aut ea quae iis annexa, jura Imperatoris propria. F. 14. in princ. Constitut. Friderici Imp. de Pac. Constant. §. volumus ut regalia. Recess. Imp. Ratisbon. de Anno 1576. §. Dadurck dann. ac supreme alicujus eminentiae signa adeoque solis principibus reservata. Dd. in c. 1. quae sunt regal. Regner. Sixtin. 1. consil. 9. num. 16.

Intellige verum de majoribus: ita enim haec cohaerere dicuntur Imperatoris offibus, ut ab eo avelli non possint, Bart. Camerac. in repet. sua. cap. Imperialem. de prohib. feud. alien. per Frider. Bocer. de feud. investit. c. 3. numer. 100. Hier. de Cephal. in specul. comm. opin. quest. 46. num. 7. Pruckman. de regal. cap. 5. num. 8. nec à Principe instar radiorum solarium separari queunt. Bart. in l. 1. C. de mod. muldand. Alex. in l. 4. §. actor. num. 13. de re judic. Guid. Papae decis. 444. Zaf. cons. 8. vol. 1. num. 9. nec inferioribus potestatibus ulla ratione competere, d. l. 1. C. de superindict. l. 1. C. de Excusat. iur. Bald. de Pace Constantia. ad verb. ampliat. Paul. de Castr. cons. 63. vol. 1. quia ipsius coronae annexa. Molin. ad consuetudin. Paris. tit. 1. §. 1. verb. le sef. numer. 54. Sixtin. de regal. c. 2. num. 8. lib. 1. personalissima. Bellug. in specul. Princip. rub. 9. n. 31. Menoch. cons. 604. n. 15. nec per inferiores haec sacra sacrorum (ut vocat Everhard. in Top. loc. 129. n. 9.) profanari aut usurpari possunt. Nolden. de stat. Nobil. c. 2. n. 12. Quod igitur dici solet Principes Imperatore inferiores habere regalia, ea quidem non jure proprio, sed beneficio Imperatoris puta vel ex concessione Imperatoria, vel praescriptione temporis immemorialis habebunt. cap. super quibusdam 26. §. praeerea. extr. de V. S. quae tacitam concessionem Imperatoris continet. l. alienationis 28. ff. de V. S. Henr. Bocer. de investit. feud. c. 3. n. 98. Myns. 4. obs. 24. & 2. obs. serv. 29. n. 16. Cravett. de antiq. tempor. p. 4. §. solutis differentis vers. quarto quaro.

II.

Regalia non statim concessa censentur, concessa generali jurisdictione. cap. quod translationem 4. extr. de offic. legat. Alex. in l. 1. ff. de jurisd. Andr. de Isern. in cap. unic. §. si quis alium. de pac.

de pac. tenend. Matth. de Afflict. decis. Neapolit. 120. num. 30. Schurf. conf. 59. num. 18. cent. 1. Ratio, quia regalium concessio specialiter faciend. Bald. in l. hi quibus. num. 2. C. de fideicommiss. libert. Bart. in l. 1. num. 4. & 5. C. de excusat. mun. Dec. in l. cum multa 7. in fin. C. de bon. qua. liber. Jacob. de S. Georg. in sua investit. ad verb. cum mero mixtoq. imperio. num. 6. Boff. in tract. de Regal. num. 16. Ruin. conf. 111. n. 2. vol. 5. cum regalia sint jurisdictione majora l. inser 17 ff. de V. S. Matth. de Afflict. decis. Neapolitan. 366. num. 2. nec quisquam praesumatur concedere, quod in specie concessurus non fuisset, cap. in generali 81. de R. l. in 6. cap. 2. ibiq. gloss. de prebend. in 6. & ubi requiruntur verba specialia (prout in concessione Regalium requiritur tradit Boff. in tract. de Regal. num. 16. generalia non sufficiant, cap. fin. de offic. Vicar. in 6. l. sed est 4. §. quastum 4. ubi Dd. ff. si quis caut. judic. ff. quod maxime in iis, quae ad jus superioritatis spectant, obtinere per c. sedes 15. ubi Bald. de rescript. c. quod translationem 4. de offic. legat. colligunt Dd. in l. fin. S. cui dulcia. ff. de vin. critic. ol. legat. Andr. de l. fern. Bald. & Modern. in c. unic. quae sunt regal. Mynsing. conf. 39. num. 6. Cacheran. decis. 29. num. 5. vers. imo concessit. Regner. Sixtin. 1. conf. Marp. 9. num. 11. Caspar Caballin. in milleloq. 42. num. 12. unde quando dicitur, quod regalibus quibuscumque in specie concessis etiam veniant similia expressis, hoc non simpliciter asserendum est. Peregrin. de jur. fisci 1. c. de iis qui jura fisci habent. num. 100 Rosenthal. de feud. c. 5. concl. 13. Befold. lib. 1. Polit. cap. 4. n. 58. nisi cum generalis clausula subijcitur. Borcholt. ad cap. unic. quae sunt regal. num. 11. Zaf. de feud. part. 5. num. 11. vel si in concessione quaedam ex regalibus excipiuntur, tunc enim reliqua omnia censentur concessa, perinde ac si de regalibus mentio facta fuisset, prout consulerunt Dec. conf. 197. col. pen. Tiber. Decian. in resp. 124. n. 11. vol. 3. atque ita hoc respectu regalia seu species sub jurisdictione contineri, dixit Agid. Thom. in tract. de collect. in princ. num. 7.

III.

Intra regalia quod est, praesumitur esse de regalibus, Andr. de l. fern. in cap. 1. num. 5. de contror. int. masc. & femin. late Paris. conf. 27. n. 13. lib. 1. Valasc. de jure Emphyt. quast. 8. numer. 38.

IV.

Regalia cui competunt, eidem competunt & fiscalia. Alex. consil. 31. viso titulo quastionis. col. 2. n. 10. vers. videmus. lib. 1. Argentorat. 1. conf. 1. n. 13.

V.

Quicumque Jus soli Principi competens sibi praetendit, ille legitimam acquisitionem probare debet, quia praesumptio est contra ipsum praetendentem. Exemplum est in jure piscandi in flumine publico. Conf. Köppen. usu Praet. l. essit obs. 69. Probatur verò ejusmodi acquisitio vel privilegio speciali, vel etiam praescriptione immemoriali, quae privilegio aequipollet vid. Axiom. 1. in fin. conf. Sixtin. de Regal. Lib. 1. cap. 5.

VI.

Quaecunque regalia à privato possunt possideri, ea possunt per praescriptionem immemorialem acquiri, quia ad omnem praescriptionem requiritur possessio, & tantum praescriptum est, quantum possessum. Exempla sunt in jure vendendi, monetandi, legitimandi, telonii, &c. & omnibus regalibus minoribus.

Limita: ut tamen sic à privato acquisita Regalia potius nomine privilegii veniant, quam Regalium: Nam exercitium quidem regalium acquiritur ita privato, non etiam ipsum jus. Stryck. Exam. Jur. Feud. cap. 9. q. 22.

VII.

Quotiescunque Regalia contra principem praescribenda, toties opus est praescriptione immemoriali, cap. 26. §. praeterea X. de V. S.

Limita, ut non procedat in Regalibus majoribus, e. g. jure belli, foederum &c. quae principi in signum superioritatis competunt; haec enim à subdito nec possideri nec praescribi unquam possunt. l. 6. C. de praescript. 50. annor.

VIII.

Quoties regalia contra privatum praescribuntur, toties sufficit tempus ordinarium praescriptionis, scil. cum praedio X. vel XX. sine praedio XXX. vel XL. anni. Quia sic non amplius sunt regalia, sed Jura privatis quaesita, ergo perinde uti caetera Jura poterunt praescribi.

CAP. XXIX.
Regere, Regimen, Regnum.

Axioma I.

Regendi frangitur auctoritas, dum nimia servatur humilitas, c. quando 4. dist. 86.

II.

Absque regimine non potest consistere universitas, cap. ult. distinct. 89. quia esset acephala, c. nulla 8. dist. 93. c. Abbates 16. 13. q. 2.

III.

Regiminis locus desiderantibus negandus est, fugientibus offerendus, cap. in scripturis. in princ. 9. §. quast. 1.

IV.

Regnum in se divisum desolabitur, Gail. 1. obs. 153. n. 6. ex lege Evangelica Lucae 11. vers. 17. Regnum enim est quid perfectum, perfectum vero nihil, nisi unum. Unde insert Bald. in auth. hoc amplius C. de fideicommiss. omne indivisibile esse perfectum, quia hoc diminui non potest, idem Bald. & Dd. in cap. Imperialem. §. praeterea ducatus. de prohib. feud. alien. per Frider. Curt. in tract. feud. p. 4. n. 122. Jason. in l. stipulationes non dividuntur. num. 31. Roland. à Valle conf. 80. per tot. volum. 1. incip. circa primum. & Entia juxta Aristotelem dividi nolunt, unumque regnum ex sententia Ciceronis duorum non est capax, cum nihil tam magnum, quod divisione parvum non fiat. Auth. de orient. & semiss. §. 1. indeque nec Rex subijcere se servituti potest. Martin. Laudens. in tract. de Principe. quast. 56. Conf. Argent.